

Η περιπέτεια της μικρής Κατόνης!

Μια φορά και έναν καιρό
ζούσε μια μαγισσούλα που
τη λέγανε Κατόνη.

Ένα πρωινό η Κατόνη ξύπνησε,
πλύθηκε, ήπие το γάλα της και
αμέσως πήγε να ντυθεί.

Άνοιξε την ντουλάπα της και στάθηκε σκεπτική.
—Τι να φορέσω σήμερα; αναρωτήθηκε.
Διάλεξε το μπλε της φουστάνι, τα κίτρινα μποτινάκια της
και το μαύρο μυτερό της καπέλο. Χαμογέλασε μπροστά στον
καθρέφτη ευχαριστημένη.

Μετά από λίγο,
κοίταξε το ημερολόγιό
της. Βλέπει πως
σήμερα αρχίζει μια
καινούρια έκθεση
στο αγαπημένο
της Μουσείο των
Παιχνιδιών.

Βρήκε την πρόσκληση. Στις 6.00 το
απόγευμα έπρεπε να βρίσκεται στο Μουσείο.
Όμως υπήρχε ένα μικρό πρόβλημα. Η
σκούπα της σήμερα δεν πετούσε. Είχε ξεχάσει
να την τινάζει χθες το βράδυ. Όσα μαγικά
λόγια και αν έλεγε, η σκούπα έμενε ακίνητη.
– Μου το είπε η μαμά μου, μονολόγησε η
μαγισσούλα. «Κατόνη, να θυμάσαι να τινάζεις
τη σκούπα σου. Δε θα σε ξαναπάρω στη δική
μου».

– Βέβαια. Εγώ δεν είμαι τόσο τυχερή όσο ο Πρόδρομος. Εκείνος έχει
τα φτερά του και πετάει όποτε θέλει.

– Τι θα κάνω τώρα, είπε δυνατά. Πώς θα πάω; Θα πάω με τα πόδια!

Θυμήθηκε ότι ο ο φίλος της, ο Πρόδρομος της είχε φέρει στα
γενέθλιά της ένα βιβλίο με τον τίτλο:
«Απλές οδηγίες για να κυκλοφορείτε με ασφάλεια στο δρόμο».
Πήγε στη βιβλιοθήκη και βρήκε το βιβλίο.
Άνοιξε την πρώτη σελίδα. Κοίταξε τα περιεχόμενα:

Πώς να κυκλοφορείτε σωστά σαν πεζοί	σελίδα 13
Ο Γρηγόρης και ο Σταμάτης	σελίδα 14
Πώς να συμπεριφέρεστε σωστά στο αυτοκίνητο	σελίδα 16
Οι 4 χρυσοί κανόνες για να διασχίσω ένα δρόμο	σελίδα 18

Πλησίασε τη μαμά της και της είπε γλυκά:
– Μαμά, μπορείς να με πας στο Μουσείο; Θέλω να
πάμε με τα πόδια.
– Θα σου κάνω τη χάρη γιατί έχω να ρίξω και ένα
γράμμα, της απάντησε χαμογελώντας η μαμά της.

Βγαίνοντας από το σπίτι, η Κατόνη άνοιξε το χάρτη
- Είμαστε εδώ, είπε η Κατόνη.

- Κατόνη, πού πας; Πιάσε με από το χέρι. Είσαι πολύ μικρή για να περπατάς μόνη σου στο δρόμο, είπε η μαμά της αυστηρά.
- Μαμά, μου φάνηκε ότι είδα τον Πρόδρομο.
- Ιδέα σου είναι. Είμαι σίγουρη ότι θα τον συναντήσουμε στο Μουσείο.

- Μαμά, τι περιμένουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι; ρώτησε η Κατόνη όλο περιέργεια.
 - Περιμένουν να βγει ο Γρηγόρης και να γίνει πράσινο το φανάρι για να διασχίσουν το δρόμο.
 - Και ποιος είναι αυτός ο Γρηγόρης; αναρωτήθηκε ξεφυλλίζοντας το βιβλίο της. Στη σελίδα 14 είδε το πράσινο ανθρωπάκι, το Γρηγόρη, που μας επιτρέπει να περνάμε απέναντι και το Σταμάτη, το κόκκινο ανθρωπάκι που μας λέει να σταματήσουμε.
- Έκλεισε το βιβλίο και πέρασαν απέναντι. Το μαύρο της καπέλο ξεχώριζε μέσα στο πλήθος. Αδιαφόρησε για τα περίεργα βλέμματα και κράτησε το χέρι της μαμάς της πιο όφικτά.

Η μυρωδιά από τον απέναντι φούρνο άρχισε να της γαργαλάει τη μύτη.
 – Μαμά, πάμε να πάρουμε λίγα κουλουράκια, παρακάλεσε η Κατόνη.
 Βγαίνοντας από το φούρνο η μαμά της Κατόνης είπε:
 – Τώρα τι κάνουμε; Εδώ δεν έχει φανάρι!
 – Μην ανησυχείς. Υπάρχει διάβαση πεζών.
 – Όταν πετάω με τη σκούπα μου αυτές οι άσπρες γραμμές μοιάζουν με τις γραμμές της ζέμπρας, είπε γελώντας.
 – Άνοιξε το βιβλίο σου στους τέσσερις χρυσούς κανόνες.
 Σελίδα 12. Λοιπόν...

1

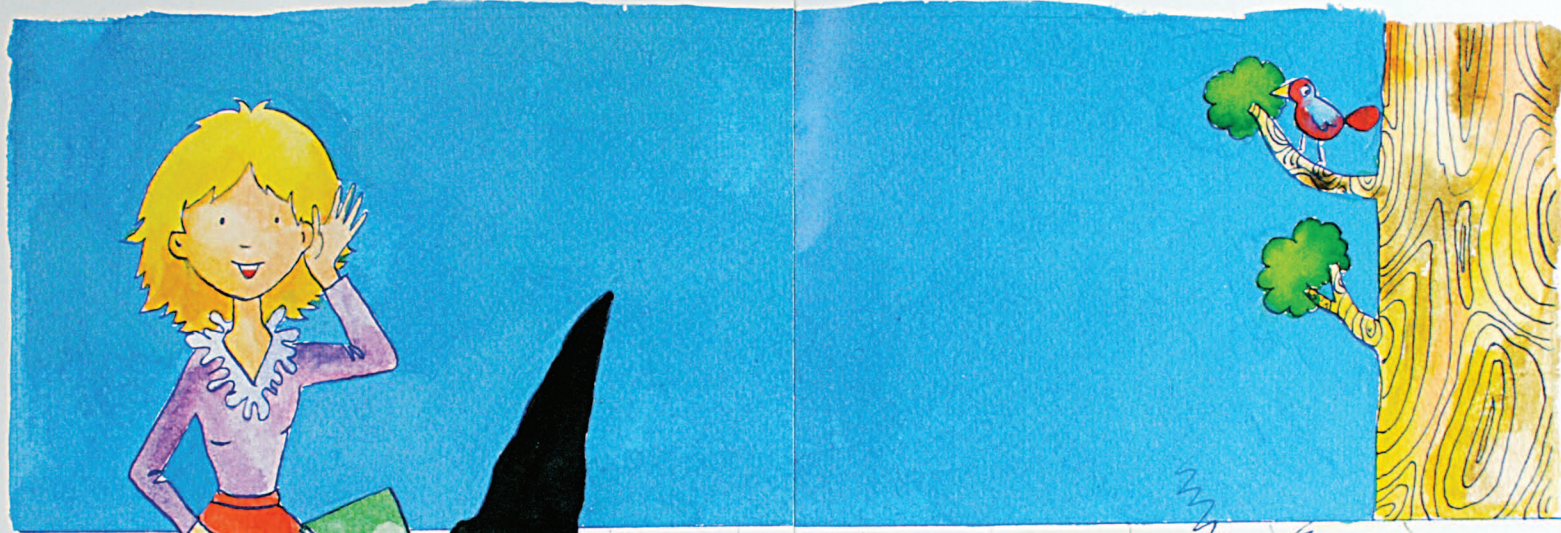
Για να διασχίσω ένα δρόμο
 σταματώ στην άκρη του πεζοδρομίου.

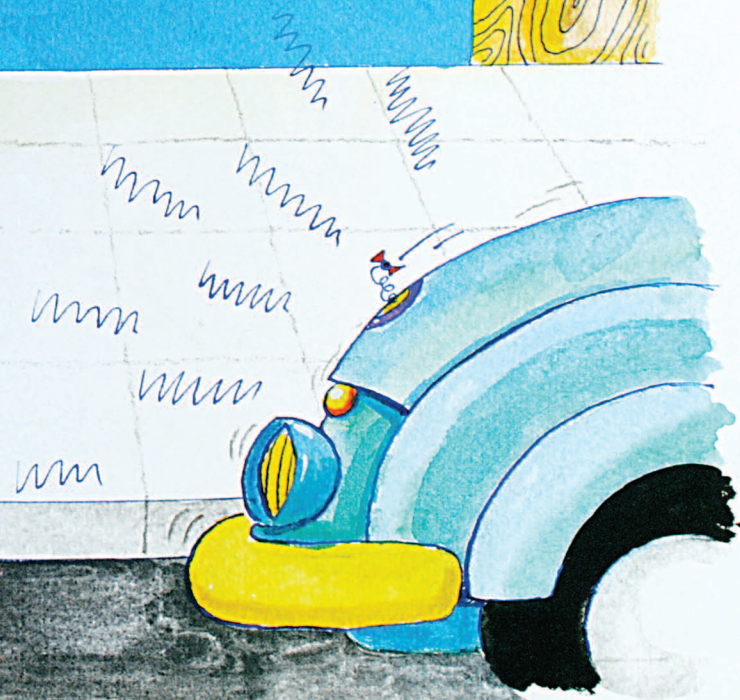
2

Ακούω εάν έρχεται

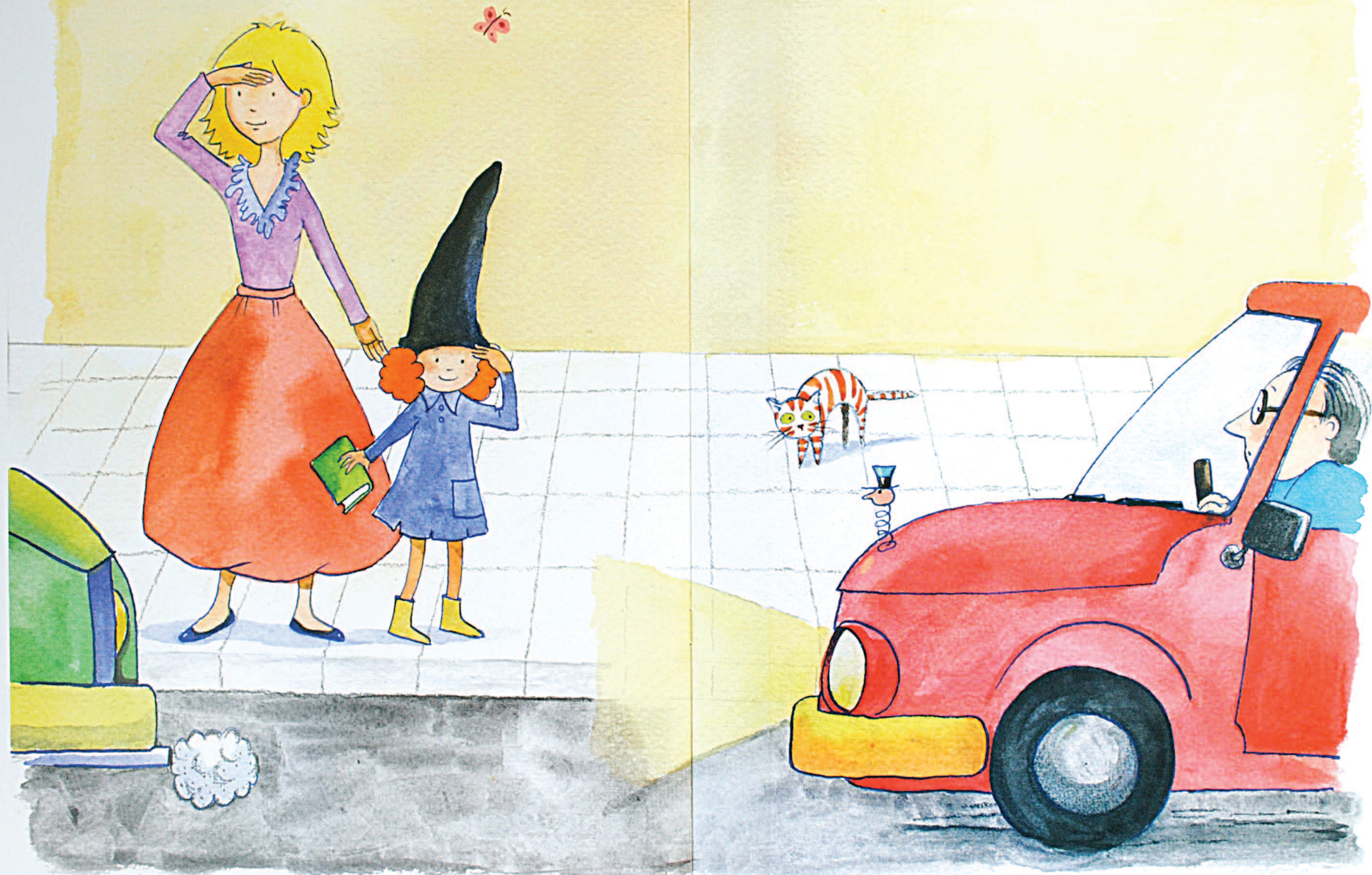
κάποιο όχημα.

Η μυρωδιά από τ
- Μαμά, πάμε να
Βγαίνοντας από τ
- Τώρα τι κάνουν
- Μην ανησυχείς
- Όταν πετάω με
γραμμές της ζέμ
- Άνοιξε το βιβλί
Σελίδα 12. Λοιπόν

3 Κοιτώ Αριστερά, Δεξιά και πάλι Αριστερά εάν πλησιάζει κάποιο όχημα.

Η μυρωδιά
– Μαμά, π
Βγαίνουντ
– Τώρα τι
– Μην αντ
– Όταν πε
γραμμές τ
– Άνοιξε τ
Σελίδα 12.

4 Διασχίζω το δρόμο προσεκτικά.

– Α, να ένα παγκάκι, ας καθίσουμε
εδώ να ξεκουραστούμε λιγάκι, είπε η
μαμά.

– Αχ, πόσο θα ήθελα να κάνω και εγώ
ποδήλατο. Όμως θα πρέπει να βάλω
κράνος και δε θέλω να αποχωριστώ το
καπέλο μου.

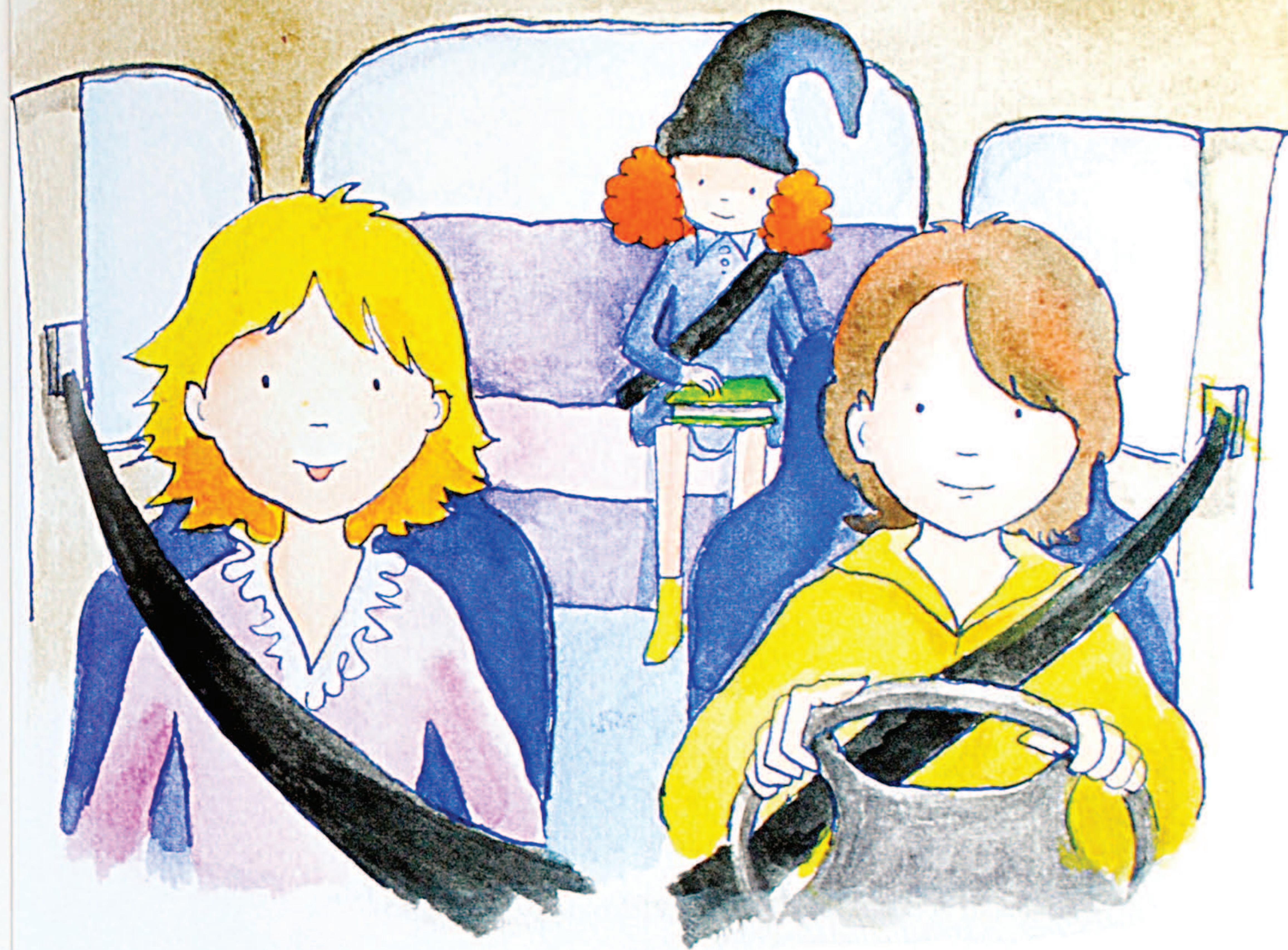
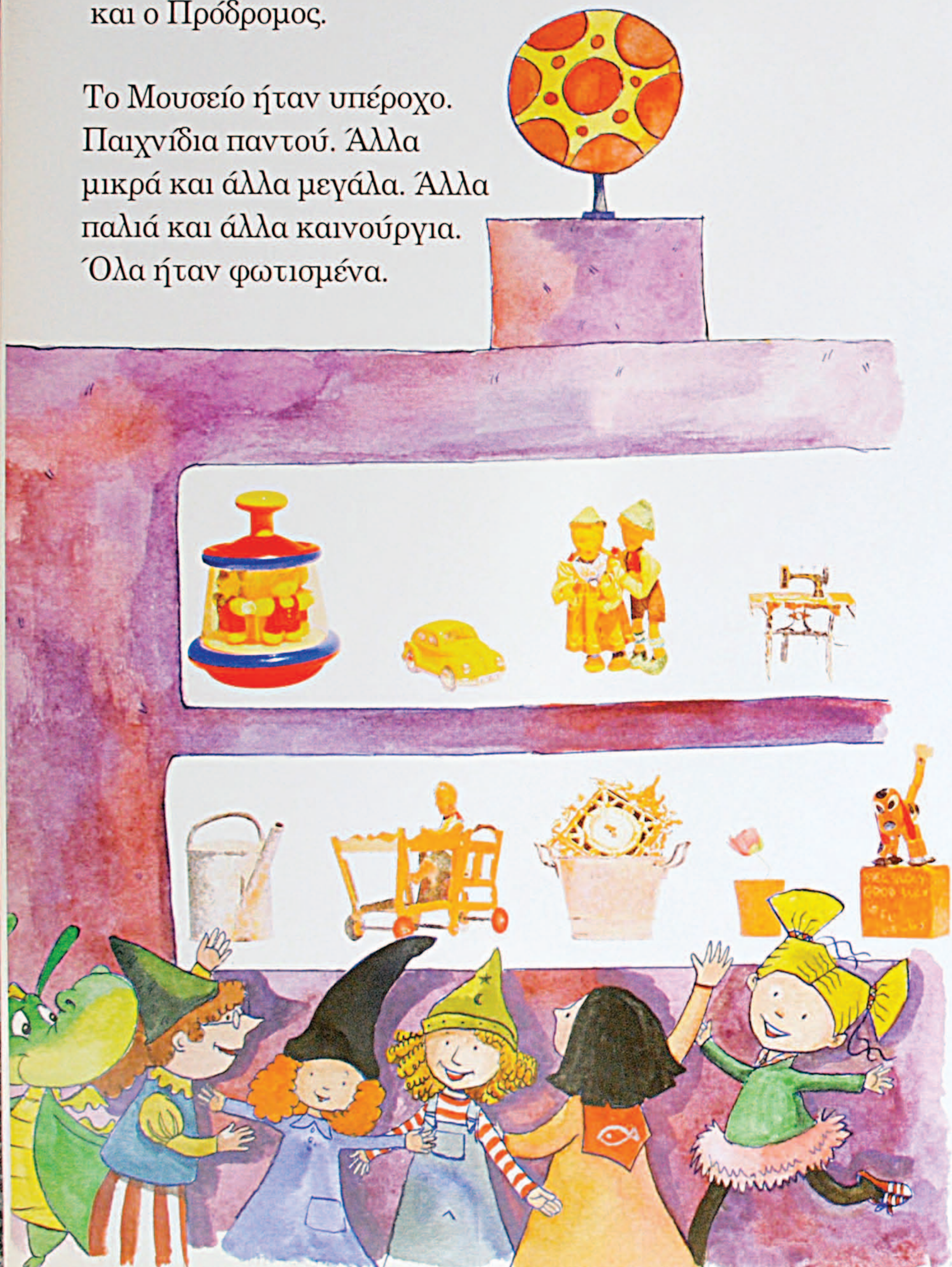
Η μαμά της Κατόνης κοίταξε
το ρολόι της.

– Κατόνη, πρέπει να
συνεχίσουμε. Πλησιάζει 6.00
και θα αργήσουμε.
Προχώρησαν και
έριξαν το γράμμα στο
γραμματοκιβώτιο.

Στο Μουσείο ήταν όλες οι φίλες της Κατόνης. Η Μάγισσα Τοφτόφ, η Μάγισσα Κλωκλώ, η Μάγισσα Φαρμάκω, η Μάγισσα Γκλουγκλού, η Μάγισσα Μαρμίτα.... μαζί με πολύ κόσμο. Από το Μουσείο δεν έλειπε και ο Πρόδρομος.

Το Μουσείο ήταν υπέροχο. Παιχνίδια παντού. Άλλα μικρά και άλλα μεγάλα. Άλλα παλιά και άλλα καινούργια. Όλα ήταν φωτισμένα.

Όταν βγήκαν έξω από το Μουσείο, ήταν πια σκοτάδι. Η Κατόνη ήταν πολύ κουρασμένη. Όταν λοιπόν η θεία της τους πρότεινε να τους γυρίσει με το αυτοκίνητο στο σπίτι, η Κατόνη αναστέναξε με ανακούφιση. Αποχαιρέτησε τον Πρόδρομο και εκείνος της είπε: – Να θυμάσαι να κάθεσαι στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου και να φοράς πάντα τη ζώνη σου. Μέσα στο αυτοκίνητο ξεφύλλισε το βιβλίο της μέχρι που τα βλέφαρά της έκλεισαν βαριά.

Όταν έφτασαν στο σπίτι, το μόνο που
ένιωσε η Κατόνη ήταν η ζεστή αγκαλιά
της μαμάς της να τη μεταφέρει απαλά
στο κρεβάτι της.

Αν ποτέ συναντήσετε στο δρόμο μια μαγισσούλα με ένα
μαύρο μυτερό καπέλο, θα ξέρετε ότι ξέχασε να τινάξει
πάλι τη σκούπα της...

Υπεύθυνοι έκδοσης:

Κέντρο Έρευνας και Πρόληψης
Παιδικών Ατυχημάτων (ΚΕΠΠΑ)

Ε.Κ.Π.Α.

Ελληνική Εταιρία Κοινωνικής Παιδιατρικής
και Προαγωγής της Υγείας

Επιμελητής έκδοσης:

Ελένη Πετρίδου
Άγης Τερζίδης

Συγγραφέας:

Ελένη Γερουλάνου

Συμβούλος έκδοσης:

Εύη Μακρή - Μπότσαρη

Εφαρμογή προγράμματος:

Διονύσης Παπαδάτος

Αξιολόγηση προγράμματος:

Κική Πετρούλακη

Εικονογράφηση:

Λήδα Βαρβαρούση

Δημιουργική επιμέλεια εντύπου:

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή οποιοδήποτε μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιοδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Το εκπαιδευτικό υλικό έχει εγκριθεί από το παιδαγωγικό ινστιτούτο.

ISBN 960-88529-0-0

